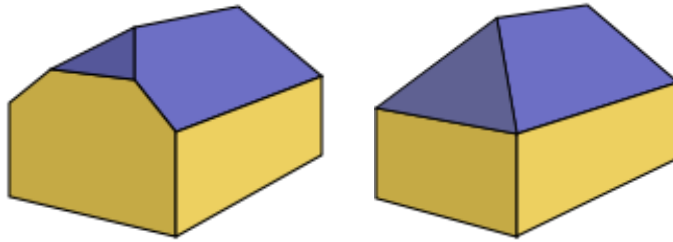

valba -1. zošíkmená trojuholníková časť *strechy* na užšej strane *domu*; pozri *architektúra*; *diamantovanie*
2.nesprávne *klenba valcová*

valbová strecha - *strecha valbová*

valbová klenba - nesprávne *klenba valcová*

valcová klenba - *klenba valcová*

tzv. **valček pokušenia** - 3.tis.pr.Kr.; sumerský *pečatný valček* s motívom (symbolmi) muža, ženy a hada; podľa Baleku neoprávnene považovaný za *rajský* motív *pokušenia*; pozri *rajská záhrada*, *Adam*, *Eva*; *mezopotamské umenie*, *sumerské umenie*

valček pečatný - *pečatné valčeky*

valčeková pečať - *pečať valčeková*

valčekový vlýs - *vlýs valčekový*

Valdés Leal Juan de - (†1690); španielsky barokový maliar a rytec; po Murillovi je dnes považovaný na najvýznamnejšieho sevillského maliara (pozri *sevillská škola*); známy alegóriami „*Gloriam finis mundi*“ (doslovne „koniec svetskej slávy“) a „*in ictu oculi*“ (doslovne „v mihnutí oka“); pozri *vanitas*, *triumf smrti*, *In ictu oculi*; *alegória*; *španielski rytci*, *španielski maliari barokoví*, *španielski maliari 17.st.*, *sevillskí maliari*

http://es.wikipedia.org/wiki/Juan_de_Vald%C3%A9s_Leal

http://en.wikipedia.org/wiki/Sic_transit_gloria_mundi

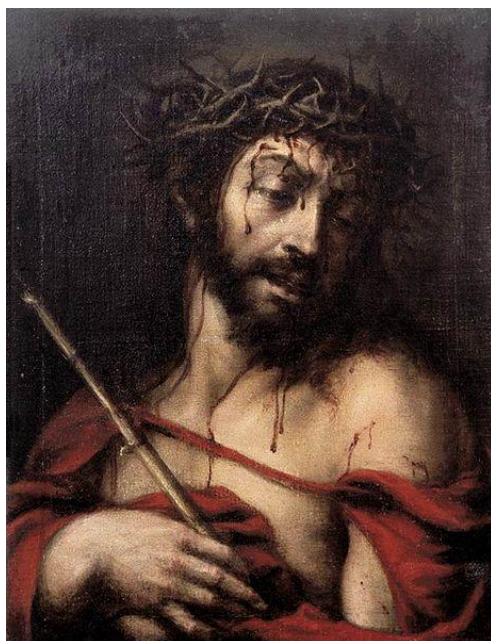
J. de Valdés Leal: Povýšenie kríža (1680)

J. de Valdés Leal: In ictu oculi (1672)

J. de Valdés Leal: Gloriam finis mundi (1672)

J. de Valdés Leal: Ecce homo (1657-1659)

J. de Valdés Leal: Korunovanie sv. Jozefa (1665-1670)

J. de Valdés Leal: Pieta (1657–60)

J. de Valdés Leal: Konverzia a krst svätého Augustína z Hippo sv. Ambrózom (1673)

J. de Valdés Leal: Miguel Manar číta reguly spolku Milosrdného bratstva (Hermanidad de la Caridad, 1681)

J. de Valdés Leal: Obetovanie Izáka (1657-1659)

J. de Valdés Leal: Panna Mária nepoškvrneného počatia so sv. Ondrejom a Jánom Krstiteľom (1650-1652)

J. de Valdés Leal: Nanebovzatie Panny Márie (1659)

J. de Valdés Leal: Sv. Matúš s kvetinami (17.st.)

J. de Valdés Leal: Sv. Hieronymus (1656-1657)

J. de Valdés Leal: Cesta na Kalváriu (1661)

valdensí/waldensí/lyonskí chudobní - franc. vaudois; *kacíři* 12.st.-13.st. v mestách *Burgundska, Provence, Lyonu* a ich okolia, žiadajúci úplnú chudobu a obecnú záväznosť *Nového zákona*, inštitucionálnu cirkev; žiadali slobodu kázania aj pre *laikov* a demokratizáciu cirkvi; za ich zakladateľa považujú niektorí bádatelia biskupa Claudia z Turína, ktorý pôsobil v časoch *Ludovíta Zbožného* (814 –

840); ten vo svojom komentári k Listu Galatským jasne učí ospravedlnenie z viery a poukazuje, že cirkev sa od tohto učenia odvrátila; meno hnutiu dal Peter Valdés/Waldo (†1206); v znaku valdénových bola svieca (lampa) a motto *Lux lucet in tenebris* (Svetlo osvetľuje tmu); pozri *pútnictvo, reformácia, inkvizícia*

Lexikon náboženských hnutí, sekt: kresťanská *cirkev*, často považovaná za sektu, ktorá vznikla v 12.storočí v južnom Francúzsku; odtiaľ sa rozšírila do Švajčiarska, Talianska, Španielska, Nemecka, Poľska, Maďarska a Čiech; jej stúpenci sa usilovali o návrat k čistote a prostote prvých kresťanských obcí a odmietali dogmu o Kristovom božskom pôvode (tým sa líšia od *albigéncov*, ktorí naopak neuznávali jeho ľudskú povahu, hoci v požiadavkách kresťanskej čistoty a prostoty si boli blízki); valdénski odsudzovali bohatstvo a mocenské ambície *katolíckej* cirkvi; zakladateľom valdénskej cirkvi bol Pierre Valdés z Lyonu; zriekol sa všetkého majetku a začal kázať ideu dobrovoľnej *chudoby* a mravnej očisty; pred prenasledovaním uprchol z Francúzska do *Čiech*, kde do istej miery jeho učenie ovplyvnilo ideológiu *Bratříkov*; z tohto *reformačného* prúdu vznikla súčasná Valdénska evanjelická cirkev; pozri *sociálni*

www: Peter Valdés (Waldo) bol bohatý lyonský obchodník a zrejme patril ku kupeckej triede, ktorá sa práve v 12.st. začala domáhať slobôd; r. 1175 alebo 1176 sa však obrátil, podľa istých zdrojov pri počúvaní *minstrela*, ktorý spieval príbeh sv. *Alexia* so stredovekou oslavou *chudoby*; následne sa vzdal svojho *bohatstva* a začal kázať *evanjelium*; kronikár píše, že keď Valdés dal svojej manželke na výber medzi svojím hnutelným a nehnuteľným majetkom, rozhodla sa pre jeho statky a vody, lesy a lúky, domy a vinice, pece a mlyny; Valdésovi ostali peniaze, ktoré potom rozdal; pre Valdésa bola dôveryhodnosť evanjelia nerozlučne spätá s chudobou, s čím by sme zrejme nesúhlasili, treba to však vidieť ako protest proti bohatstvu a materializmu oficiálnej *cirkvi* tej doby; Valdés si dal preložiť časti *Biblie* do ľudovej reči a na ich základe začal so svojimi prívržencami misijnú činnosť; ich odvaha viedla k predvolaniu Valdésa s nasledovníkmi r. 1179 na Tretí *lateránsky koncil* rovno pred *pápeža*; anglický mních Walter Map, prítomný na koncile, opísal Valdésa a jeho druhov pohľadovo, ako „ľudí hlúpych a nevzdelaných“, ktorým ku kazateľskej činnosti chýbajú všetky predpoklady; Valdés ale dosiahol v nasledujúcom roku aspoň podmienené schválenie a začal kázať; r. 1180 bol Valdés predvolaný na vypočutie pred lyonského arcibiskupa a pápežského legáta; títo mu šikovne vložili do úst vierovyznanie, ktoré mu povoľovalo chudobu, ale nedávalo mu povolenie kázať evanjelium; r. 1184 Valdés a jeho nasledovníci s konečnou platnosťou odmietli zákaz kázania a vykladania Písma; na koncile vo Verone boli preto exkomunikovaní a vyhlásení za nepriateľov kresťanstva, pretože si vraj neoprávnene prisvojili právo kázať (pápež Lucius III., 1181-1185); Valdés na to odpovedal podľa vzoru *apoštola Petra*: „Lepšie je poslúchať Boha ako ľudí“ a úprimne sa čudoval, „prečo sa biskupi neradujú, keď predsa kážeme Krista?“, po *exkomunikácii* odišli z *Lyonu* hlavne na francúzsky juh; v tom čase bolo prenasledované iné hnutie, *tzv. albigénci*, a popri nich boli vyvraždení aj mnohí valdénski; práve prenasledovanie ich neskôr prinútilo zorganizovať sa ako cirkev s *biskupmi*, kňazmi a *diakonmi*; Bernard z Fontcaude, správca *premonštrátskeho* opátstva, si tesne po r. 1190 všimol hlavne to, že valdénski radikálne odmietli poslušnosť organizovanej cirkvi a privlastnili si právo kázať Krista; učenie cirkvi zúžili len na to, čo Písmo vyslovene prikazuje; r. 13.-14.st. storočí prenikli do nemeckých, českých, poľských a uhorských krajín; ich kazatelia boli akýmisi cestujúcimi učiteľmi; pomocou rozvetvenej siete utajených útlakov pravidelne navštevovali „priateľov“ či „známych“, ktorí si z generácie na generáciu v rodinách a rodoch verne odovzdávali valdénske zásady; zároveň hnutie časom získalo určitý charakter tajného spolku; po čase sa mnohí valdénski navonok prispôbovali životu v cirkevných farnostiach; *inkvizítor* Bernardo Gui okolo r. 1320 zaznačil ich učenie; zdôrazňuje, že odmietajú cirkevnú autoritu, inak vykladajú *sviatosti*, ktoré môžu vysluhovať muži aj ženy; *Večeru Pánovu* prijímajú obyčajne raz do roka; katolícke sviatky, *pôsty* a *modlitby* odmietajú ako nezaložené na *Novej zmluve*; Bernardovi Gui sa fakt, že kňazi nie sú oficiálne ordinovaní, zdá závažnejší, ako to, že kážu v ľudovej reči; všimol si, že odmietajú prisahu a popierajú učenie o *očistei*, ako aj modlitby za mŕtvych; valdénski sa rozšírili po celej Európe – v Španielsku, Taliansku, Nemecku a Čechách, no najsilnejší boli v strednej a východnej Európe; v roku 1488 bola v Dauphiné proti nim vedená *križiacka výprava*; v strednej Európe neskôr ovplyvnili vývoj *reformácie* a pridali sa k hlavnému prúdu reformácie; počas *druhej svetovej vojny* talianski valdénski aktívne pomáhali zachraňovať Židov pre *holokaustum*; r. 1975 sa talianska valdénska cirkev spojila s miestnou talianskou *metodistickou* cirkvou a vytvorili Cirkev evanjelicko-valdénsku a Úniu metodistickej valdénskej cirkvi, ktoré boli zahrnuté do Svetovej rady cirkví; v USA sa valdénski väčšinou spojili s presbyteriánskou cirkvou

<http://www.slovozivota.sk/index.php/sk/casopis/temy-vz/zivotopisy-cirkevne-dejiny/399-valdenski-12-storocie>
<http://de.wikipedia.org/wiki/Waldenser>

Znak valdénских

Znak valdénских mesta Neuhengstett v Althengstettu

Znak valdénских v podobe hugenotského križa

Anonymný rytec: Upaľovanie valdénских v priebehu 13.st. (17.st.)

Masaker valdénских roku 1655 (ilustrácia z „Histórie evanjelických cirkví v údolí Piemontu“ od Samuela Morelanda, 1658)

Valdénski ako čarodejnice (ilustrácia v „Le champion des dames“ od Martina Le France, 1451)

G. Doré: Masaker valdénstych v Merindole r. 1545

valec - pozri *škrupina valená*, *tambur*; *matematika*; *cykloráma*

tzv. **valec Cyrilov** - tzv. *Cyrilov valec*

valec Kýrov - *Kýrov cylinder/Kýrov valec*

valená klenba - *klenba valená*

valená klenba s lunetami - *klenba valená s lunetami*

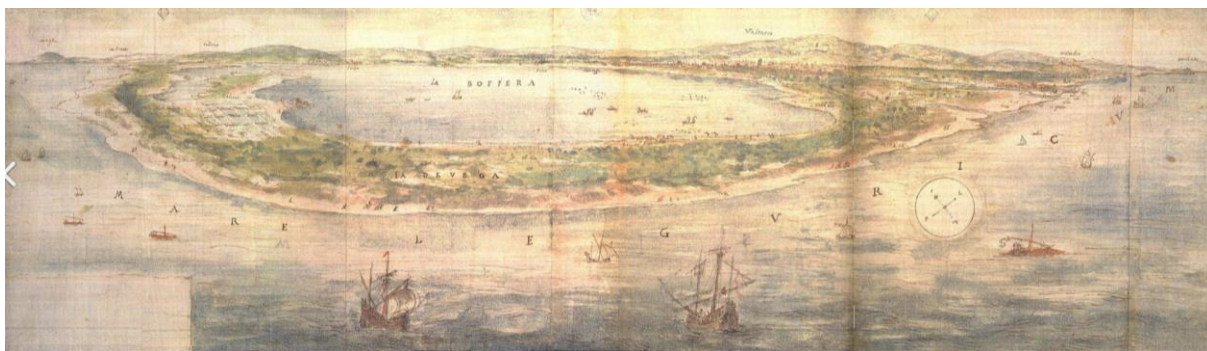
valená klenba stúpajúca - *klenba valená stúpajúca*

valená klenba špirálovito stúpajúca - *klenba valená špirálovito stúpajúca*

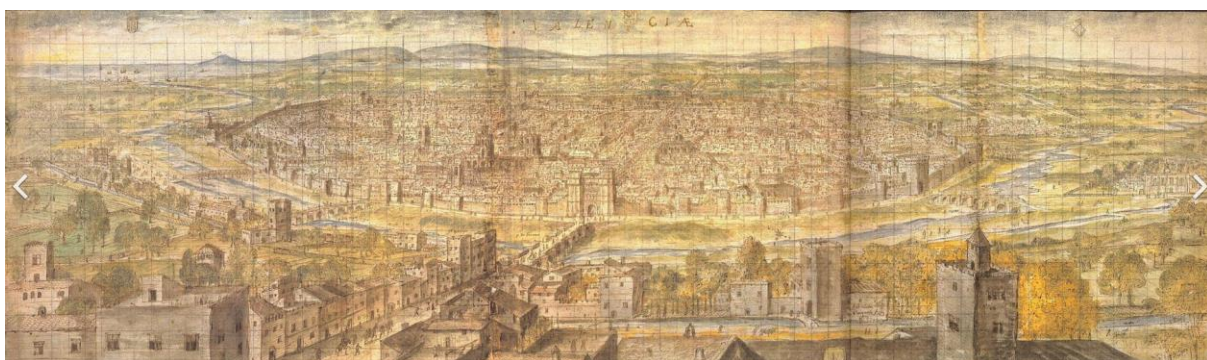
valená škrupina - *škrupina valená*

Valencia - pozri *Španielsko*

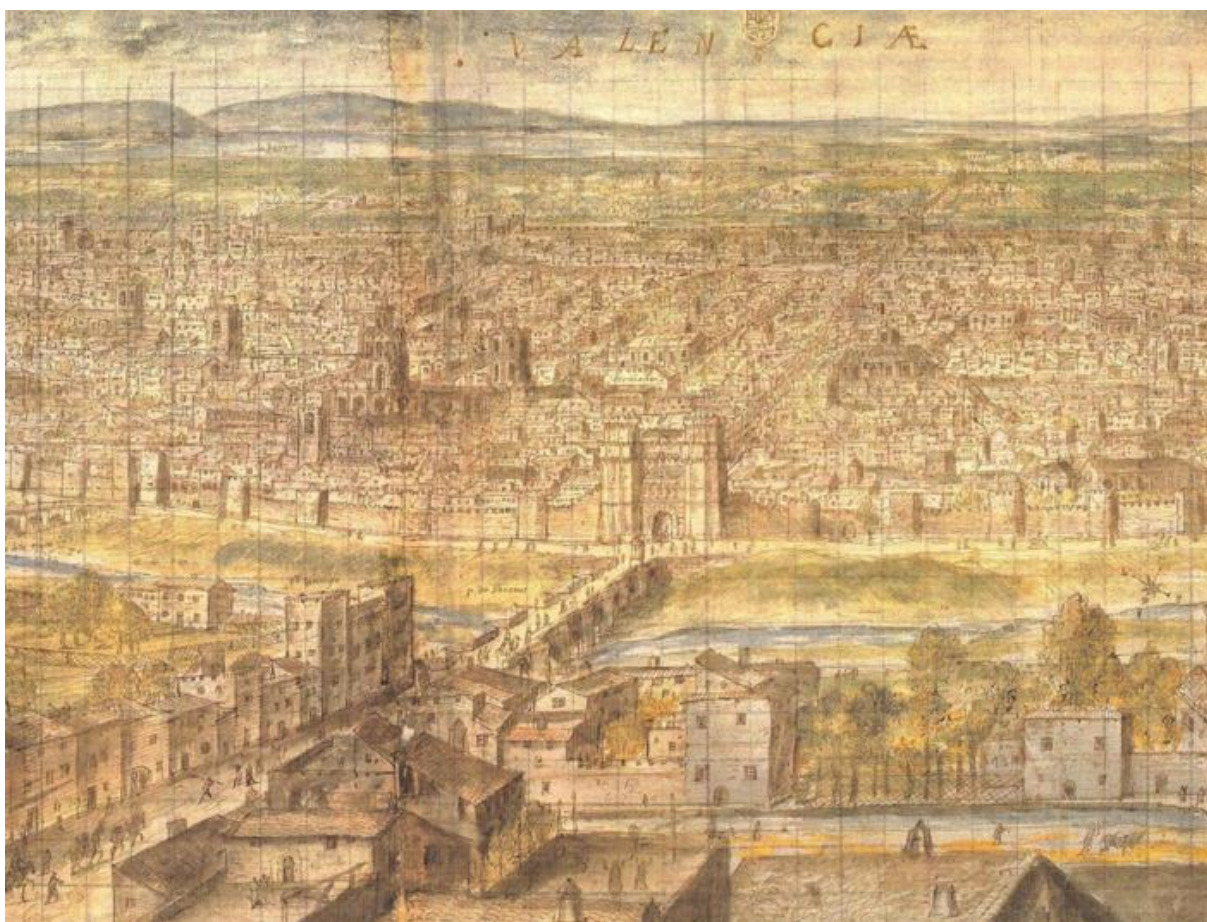
[https://sk.wikipedia.org/wiki/Valencia_\(mesto\)](https://sk.wikipedia.org/wiki/Valencia_(mesto))

A. van der Wyngaerde: Albufera vo Valencii (panoráma, 1563)

A. van der Wyngaerde: Valencia (panoráma, 1563)

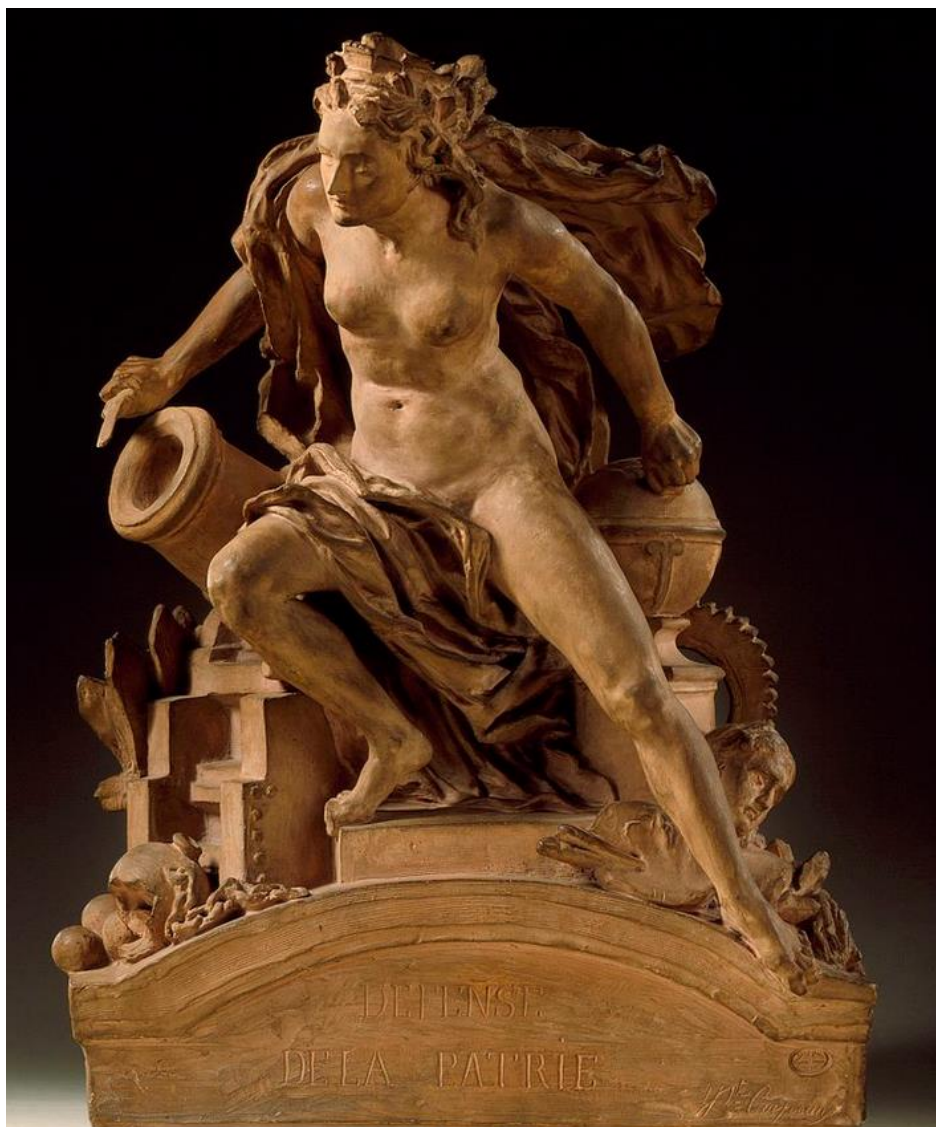
A. van der Wyngaerde: Valencia (detail panorámy, 1563)

Valencia (topografická ilustrácia, rytina, 16.-17.st.)

M. Parra: Kôš s kvetinami a obraz kráľovského paláca vo Valencii (19.st.)

J.-B. Carpeaux: Alegorická Valencia ochraňuje mesto (terakota, 1869-1873)

Valenciennes Pierre-Henri de - (†1819); francúzsky maliar

https://en.wikipedia.org/wiki/Pierre-Henri_de_Valenciennes

P.-H. de Valenciennes: Alexander Vel'kého pred znesväteným hrobom Kýra Vel'kého (1796)

valencijská škola - pozri V. J. Masip

valencijskí maliari - pozri J. Camarón y Bononat, V. J. Masip, T. Yepes, A. Coello; španielski maliari

http://es.wikipedia.org/wiki/Categor%C3%ADa:Pintores_de_la_Comunidad_Valenciana

A

Rafael Armengol

B

José Bautista (pintor)

C

Juan Bautista Carbó Rovira

Ramón Castañer Segura

Joan Castejón

D

Juan Dò

E

Estampa Popular de Valencia

Agustín Esteve

José Estruch Martínez

F

Juana Francés

G

Antonio Gomar y Gomar

H

Artur Heras

I

Pedro Ibarra Ruiz

José Iranzo Almonacid

Ismael El Jardinero

J

Josep Francés

José María Gorrís

Juan Bautista Martínez Beneyto

L

José López Enguídanos
Bernardo López Piquer
Luis López Piquer

M

Maestro de Alcira
José Martí Garrigues
Crisóstomo Martínez
Andrés Marzal de Sax
Joel Mestre
José Micot
Roberto Mollá

N

Miquel Nadal
José Navarro Ferrero

O

Rodrigo de Osona

P

Gabriel Puig Roda

R

José Ribelles
Hipólito Rovira

S

Salvador Pallás Martínez
Carlos Saura Riaza
Enric Solbes

V

Cristóbal Valero
José Vento González
José Vergara Gimeno
José Vilar y Torres

Y

José María Yturralde

Valencijský grál - španiel. *Santo cáliz*; *Svätý pohár*, *Valencijský pohár*; ide o malý kamenný pohár uchovávaný po stáročia v španielskom kláštore San Juan de la Peña, 1399 darovaný kráľovi Martinovi; odvtedy sa uchováva v Capella del Santo Cáliz vo Valencii (Kaplnka Svätého kalicha); podľa legendy priniesol ho do Ríma *apoštol Peter* ani nie 20 rokov po ukrižovaní Krista; neskôr ho pápež nechal preniesť do Španielska, aby bol v bezpečí pred nepriateľmi kresťanov; Santo cáliz je jediný oficiálne uznávaná *grál*, ktorému sa dostalo pápežského požehnania; je strážený vo Valencii v špeciálnom trezore; vlastný kalich je z priesvitného lešteného *achátu*; základňa je z iného lešteného kameňa; uchá a stopka pohára sú z pozláteného striebra; roku 1960 skúmal Santo cáliz profesor zarragozskej univerzity a ohodnotil ho ako dielo vyrobené v *Alexandrii* alebo *Antiochii* (v kresťanstve sídlo patriarchátu) v rozmedzí 2.pol.1.st.pr.Kr. a 1.pol.st.po Kr.; tento časový úsek dáva možnosť, že skutočne ide o sv. grál, hoci nič pochopiteľne nedokazuje, že by ho Ježiš skutočne držal v rukách počas *poslednej večere*

Huf: v Španielsku sa verí, že práve tento kalich je pravý kalich z poslednej večere v Jeruzaleme a že ho priniesol *apoštol Peter* do Ríma; jeho ďalšie osudy sú pestré; z Ríma ho mal priniesť svätý

Vavrínek do svojho rodného mesta Huesca; keď mesto obliehali Arabi, preniesli kalich pred pohanmi do bezpečia rímsko-pápežského opátstva v San Juan de la Peña

-stredoveký romanopisec Chrétien de Troyes opisuje *grál* ako čašu vyžarujúcu svetlo, Wolfram von Eschenbach naproti tomu hovorí o kameni veľmi vzácneho druhu; táto skutočnosť sa doposiaľ považovala za hlavný rozdiel medzi dvoma veľkými autormi; pri bližšom pohľade na kalich z opátstva San Juan de la Peña možno dospieť k pozoruhodnému záveru; dnešná nádoba pozostáva z troch častí: priesvitného *ónyxového* kalicha so stopkou a zlatej násady spájajúcej kalich s rovnako priesvitnou *achátovou* miskou; archeologické výskumy ukázali, že pochádza z obdobia medzi 4.st.pr.Kr. a 1.st.po Kr.; Chrétien vo svojej legende rozpráva, že keď išla panna so žiarivým grálom, dvadsať sviečok na svietniku, ktorý niesli dvaja sluhovia, stratilo svoj lesk; je to iba literárna ozdoba? už v 18.st. *kanonik* katedrály vo Valencii Augustín Sales opisuje pozoruhodný úkaz: „farba tohto svätého kalicha je taká zvláštna a nezvyčajná, že pri otáčaní sa mení jej vzhľad...na prvý pohľad dokonca vyvoláva dojem zhasínajúceho ohňa...to však nevzniká nijakým zázrakom, ale pôsobením prirodzených vlastností *achátu* (v tomto prípade ónyxu - čo je čiernobiela alebo červenobiela pásikavá odroda achátu); spojovacia násada bola podľa odborníkov zhotovená v 12.storočí, takže predtým to nebol kalich ale miska; Wolfram von Eschenbach tvrdí, že sa na grále objavuje a mizne nápis s menami vyvolených osôb, ktoré ho mali ochraňovať; archeológ Beltrán Martínez objavil pri rozoberaní kalicha kúficko-arabský skorodovaný nápis na podnožke „li-z-zahira“, čo znamená „kvitnúci“ alebo „kvitnúca“; to je možné v starej francúzštine vyjadriť menom „Florie“, ktoré zodpovedá menu jednej zo strážkyň grálu

https://es.wikipedia.org/wiki/C%C3%A1liz_de_la_Catedral_de_Valencia

Santo cáliz

sv. **Valentín Rímsky** - Oxfordský lexikon svätcov: mučeník z 3.st.; v Rímskom *martyrológiu* sú pod dátumom 14.februára zaznačení dvaja Valentíni, jeden bol rímskym kňazom umčeným na Via Flaminia pravdepodobne v časoch cisára Claudia; druhý Valentín bol biskupom z Terni a bol umčený v Ríme, ale jeho pozostatky boli prenesené do mesta Terni; skutky oboch Valentínov nie sú spoľahlivo doložené a môže ísť o jednu a tú istú osobu; žiaden z nich však zrejme nemá jasnú súvislosť s milencami alebo dvoriacimi si dvojicami; dôvod prisúdenia tohto známeho patronátu

spočíval údajne v tom, že 14.februára sa pária vtáky; niektoré autority vidia vo zvyku vybrať si partnera v deň sv. Valentína ako zachovanie prvkov sviatku fauna Lupera, rímskeho boha plodnosti; oslavy jeho sviatku - luperkálie - sa odohrávali v polovine februára; nech je príčina akákoľvek, súvislosť milencov so sv. Valentínom nebude asi výsledkom uctievania rímskych mučeníkov; Valentínovi neboli v Anglicku zrejme zasvätené žiadne kostoly, ale od 1835 sa k jeho ostatkom hlásil karmelitánsky kostol v Dubline; sviatok 14.február; pozri láska

100+1: podľa nepotvrdenej povesti bol Valentín rímskym kňazom (dokonca *biskupom*), ktorý bol odsúdený k trestu smrti sťatím za to, že protestoval proti zákazu sobášov vyhlásenom cisárom Claudiom (10 pr.Kr. - 54 po Kr.); vo väzení vyliečil z hluchoty žalárnikovu dcéru a pred svojou smrťou jej venoval list v tvare *srdca*; vtedy sa symbolické znázornenie srdca podobalo borovicovej *šuške*; dnešná zjednodušená podoba srdca vznikla až v 14.storočí; sviatok sv. Valentína sa slávi 14.februára; dnes je *patrónom* zaľúbených, snúbencov a mladomanželov pozri *kresťanskí svätci*; *manželstvo*

-v oboch verziách legendy bol Valentín pôvodom urodzený Riman; podľa jednej verzie bol r. 203 zvolený biskupom v Terni;po niekoľkých rokoch ho pozval rétor Kratón do Ríma, aby uzdravil jeho syna; Valentín sa za chlapca modlil a ten sa zázračne uzdravil; preto sa Kratón s celou svojou domácnosťou, svojimi tromi žiakmi, urodzenými Aténanmi a synom mestského prefekta dal pokrstiť; rímski senátori ich obvinili z nekalých praktík a Valentín bol na prefektov príkaz uvrhnutý do žalára; tu bol jednej noci sťatý; jeho traja žiaci, Prokulus, Efēbus a Apollónius, preniesli jeho ostatky na pohrebisko pri Via Flaminia neďaleko Terni; odtiaľ boli premiestnené a s *tumbou* boli vydvihnuté na oltár kostola sv. Valentína v Terni

www: historicky prvý krát bol Valentínov sviatok spájaný s romantickou láskou až v 14.st. v diele Geoffreya Chaucera „Vtáčí snem“ o tom, ako si vtáky vyberajú partnerky; báseň bola napísaná ako pocta k zasnúbeniu átnásťročného anglického kráľa Richarda II. s princeznou Annou Českou, dcérou Karola IV.; Chauceer pôsobil pri dvore Richarda II. ako diplomat; hoci išlo o politický ssobáš, medzi manželmi vzplanula veľká láska; vznikol tak mylný dojem, že sv. Valentín ako priaznivec romantickej lásky funguje už od nepamäti a že Chaucer iba nadvizal na oveľa staršiu tradíciu; jednako len faktom ostáva, že to bol práve Chaucer, kto urobil zo sv. Valentína atróna zaľúbených; tento omyl potom šírili anglickí historici 18.st., najmä Alban Butler, autor knihy Životy svätých; podľa moderných historikov je vymyslená a nepravdepodobná vraj aj Butlerova teória, že sviatok sv. Valentína mal nejaký vzťah k rímskym *luperkáliam*; tajne oddával milenecké páry, ktoré navyše obdarovával kyticami zo svojej záhrady), a preto bol popravený; vraj pozoroval oknom svojho väzenia orgie organizované Rimanmi o sviatku luperkálií a zaľúbeným dvojiciam v listoch zasielaných po holubičiach ich prosil, aby sa správali slušne a nehrešili; už v stredoveku získala postava sv. Valentína ako patróna zaľúbených popularitu; prvú historicky doloženú Valentínku poslal svojej žene r. 1415 mladý francúzsky vojvodca Karol Orleánsky, ktorý bol po veľa rokov väznený v londýnskom Toweru

<http://www.e-stredovek.cz/view.php?nazevclanku=svaty-valentin-%96-patron-zamilovanych-pravda-nebo-sentimentalni-vyplod-stredovekeho-anglickeho-basnika&cislocclanku=2008020002>

http://it.wikipedia.org/wiki/David_Teniers_III

<http://www.zivotopisysvatych.sk/valentin-biskup-a-mucenik/>

<http://www.newadvent.org/cathen/15254a.htm>

<http://www.e-stredovek.cz/view.php?nazevclanku=svaty-valentin-%96-patron-zamilovanych-pravda-nebo-sentimentalni-vyplod-stredovekeho-anglickeho-basnika&cislocclanku=2008020002>

http://ca.wikipedia.org/wiki/Valentí_de_Roma

http://www.diocesi.terni.it/sanvalentino/biografia/main.php?cat_id=1001&subcat_id=240

<http://www.flickr.com/photos/28433765@N07/8603932910/in/photostream/>

H. Schedel (tlač): Svätý Valentín (Norimberská kronika, 1493)
Sv. Valentín (relikviár, 1690)

D. Teniers III.: Sv. Valentín kľučí v modlitbe (17.st.)
J. Basano: Sv. Valentín krstí sv. Luciu (16.st.)

Autor neznámy: Sv. Valentín lieči chorého na padúnicu (ilustrácia s knihy Obrázkový život svätých pre školu a dom od dr. Františka Ehrmanna, 1899)
Neznámy autor: Sv. Valentín

sv. **Valentín z Terni** - Oxfordský lexikon svätcov: mučeník z 3.st.; v Rímskom *martyrológiu* sú pod dátumom 14.februára zaznačení dvaja Valentíni, jeden bol rímskym kňazom umučeným na Via Flaminia pravdepodobne v časoch cisára Claudia; druhý Valentín bol biskupom v Terni a bol umučený v Ríme, ale jeho pozostatky boli prenesené do mesta Terni; skutky oboch Valentínov nie sú spoľahlivo doložené a môže ísť o jednu a tú istú osobu; žiaden z nich však zrejme nemá jasnú súvislosť s milencami alebo dvoriacimi si dvojicami

R. de Montbaston a jeho ateliér: Svätý Valentín z Terni a jeho učeníci (iluminácia z Codexu Français, 14.st.)

Puelma Valenzuela Alfredo - (†1909); čilský maliar, priekopník maľby *aktov* v krajine

http://es.wikipedia.org/wiki/Alfredo_Valenzuela_Puelma

https://www.google.sk/search?q=Alfredo+Valenzuela+Puelma&espv=2&biw=1849&bih=995&tbm=isch&imgil=8caC4VSd4dnHYM%253A%253BFv31mFP1viEPsM%253Bhttp%25253A%25252F%25252Fflatercera.com%25252Fcontenido%25252F726_124303_9.shtml&source=iu&pf=m&

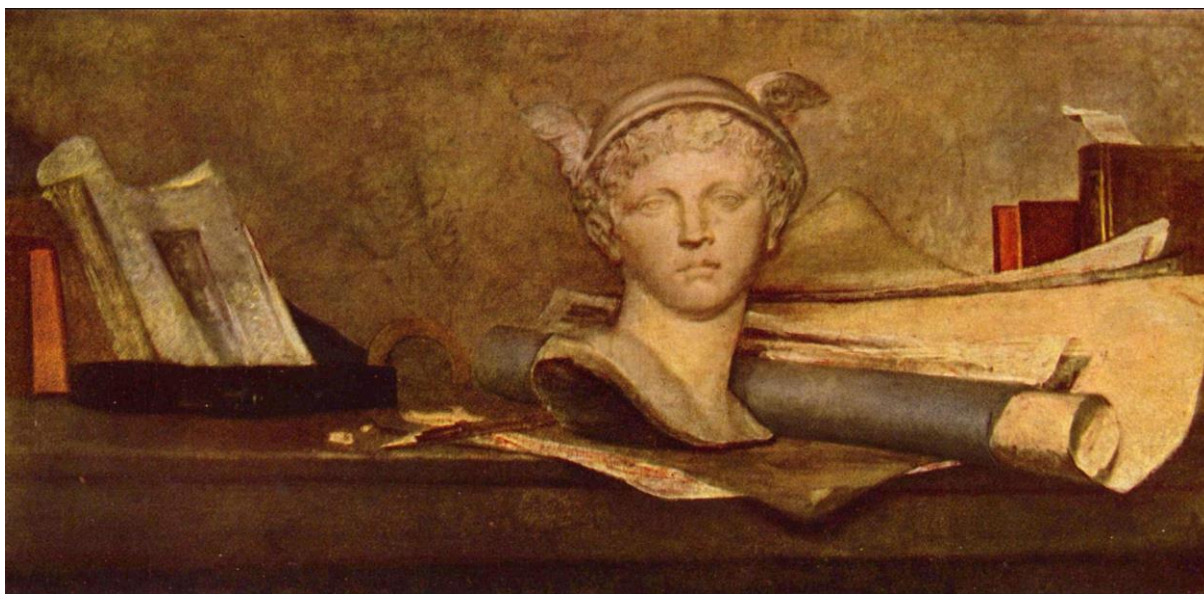
[fir=8caC4VSd4dnHYM%253A%252CFv31mFP1viEPsM%252C_&usg=_hWIo4HvmEberEKWmcL083DVvCSA%3D&ved=0CCwQyjc&ei=8TZ8VJPEOdKP7Ab98YGIBA#facrc=&imgdii=&imgrc=8caC4VSd4dnHYM%253A%3BFv31mFP1viEPsM%3Bhttp%253A%252F%252Fstatic.latercera.com%252F200905%252F355447_400.jpg%3Bhttp%253A%252F%252Fstatic.latercera.com%252F26124303_9.shtml%3B400%3B263](http://www.atercera.com/252F200905%252F355447_400.jpg%3Bhttp%253A%252F%252Fstatic.latercera.com%252F26124303_9.shtml%3B400%3B263)

A. Valenzuela Puelma: Mária Magdaléna kajúcnica (18.-19.st.)

valér - Malá čsl. encyklopédia: svetelná hodnota *tónu*; odstupňovanie *farebného tónu* vzniknuté primiešaním čiernej alebo bielej; pozri *chiaroscuro*, *šerosvit*; *Donatus z Besanconu*

Dejiny umeleckej kultúry v súvislosti s heslom *impresionizmus*: svetelná hodnota a odtieň *tónu* jednej farby

J.-B. S. Chardin: Zátišie (1728)

Valerián (biskup) - (†460); v zoznamoch svätých sa vyskytuje niekoľko biskupov tohto mena; Oxfordský slovník svätcov: biskup v severoafrickom meste Abbenze na území dnešného Tuniska; jeho pôsobenie narušil vpád Vandalov, ktorí prenikli cez Gibraltársku úžinu do Afriky; keď vpadli do Abbenzy, žiadali Valeriána o vydanie všetkých posvätných predmetov; biskup odmietol a protestoval proti násilníckemu správaniu vojakov; vodca Vandalov sa rozhodol čo najviac ho

potupiť; nariadil z neho strhať šaty a vyhnať ho z mesta do púšte, aby osemdesiatročný stavec zomrel v púšti smädom a hladom, čo sa aj stalo; pozri *kresťanskí svätci*

Valerián (mučeník) - pozri *Tiburtius, Valerian, a Maximus*

Valhala - v *germánskej mytológii* 1. miesto pobytu padlých hrdinov umiestené v horách (pozri *valknut*); svetelná ríša v protiklade k pochmúrnemu podsvetiu bohyně *Hell*, kde živorili tí, ktorí zomreli prirodzenou smrťou; pozri *jablko (Biedermann)*

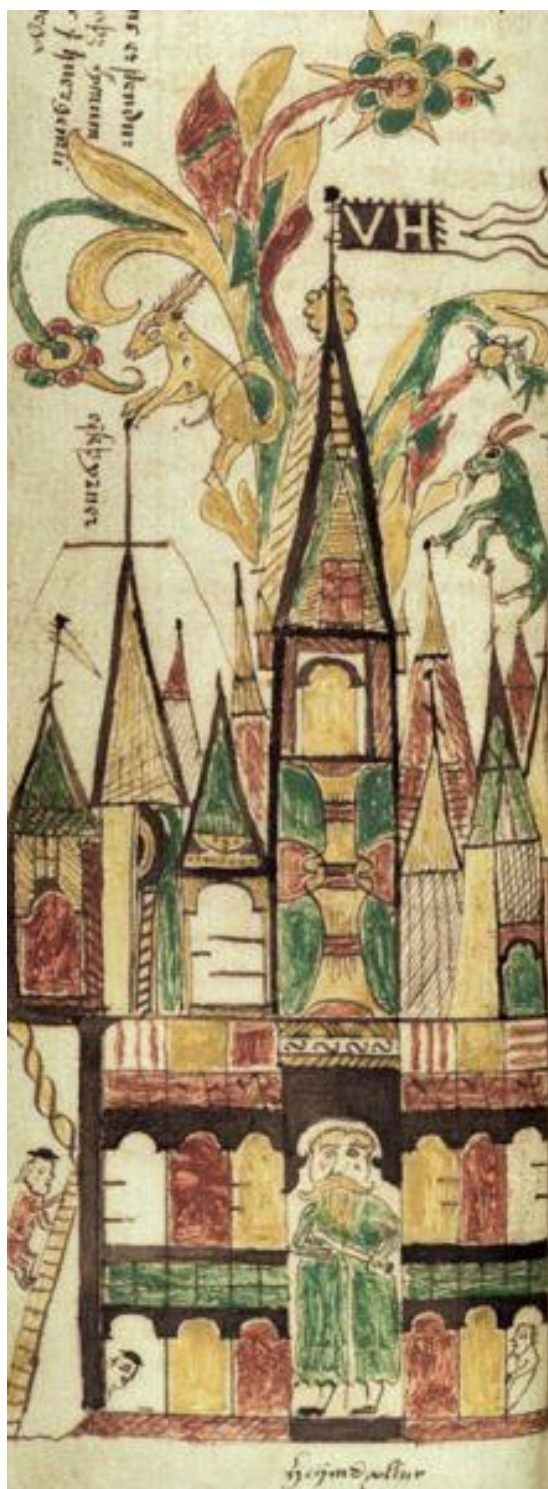
2.nebeské sídlo bohov; jedna zo siení kráľa *Odina* v *Ásgardu*; pozri *Valkýra*; porovnaj *Niflheim*

<http://cs.wikipedia.org/wiki/Valhalla>

<http://de.wikipedia.org/wiki/Kategorie:Walhall>

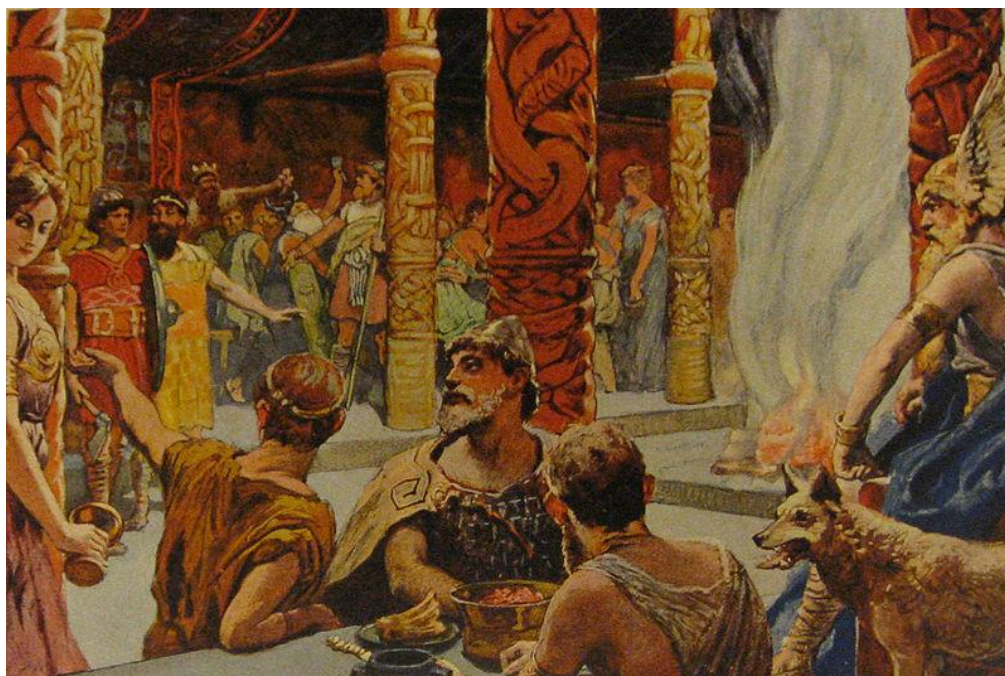
Vstup do Valhaly (obrazový kameň z Tjängvide, Švédsko)

Valhala (islandský rukopis, 17.st.)

M. Brückner: Valhala (1896)

E. Doepler: Valhala (1905)

E. Wallcousins: Helgi Hundingsbane sa vracia do Valhaly (1912)

Max Brückner: Súmrak bohov (1894)

valchovit - zakalená odroda *jantáru* z nálezísk v Čechách

Váli - alebo Wali; v *severskej mytológii* syn *Odina* a obryne *Rindr*; jedná sa o vynikajúceho strelca a vrhača zbraní; ako jeden z mála prežil *Ragnarök*; podľa mýtu sa narodil plne dospelý a pre jediný cieľ: pomstiť *Baldrovu smrť*, ktorého omylom zabil slepý boh *Hodra*; v tej dobe mal sotva jednu noc; občas je stotožňovaný s *Lokiho* synom; pozri *severskí bohovia*

<https://cs.wikipedia.org/wiki/V%C3%A1li>